

tes til 55 pCt. og Arbejdslønnens til 35 pCt., er dette kun gennemsnitlige Tal, Arbejdslønnens Stigning har i nogle Virksomheder været større, i andre mindre, men i det store og hele har glædeligvis Indtægterne for faglærte Arbejdere og Arbejds mænd, om de end ikke fuldt har fulgt Trop med Stigningen i Priserne paa almindelige Livsfornødenheder, dog fulgt Stigningen nogenlunde. Der er dog naturligvis en Masse Mennesker, hvis Forhold ikke har været saa gunstige, og for alle dem, selvfølgelig navnlig for dem med de smaa Indtægter, har Dyrtidsloven, hvis Revision vi nu skal foretage, haft adskillige gode Sider. Ogsaa det konservative Folkeparti kan stille sig velvilligt til dette Lovforslag, og jeg bemærker til det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Hauge) i Anledning af en Udtalelse, han fremsatte til mit Parti, om, at dette umiddelbart forud for et Valg muligvis indtager en Stilling til en Sag, som det ellers ikke vilde indtage, at dette overlader jeg til det ærede Medlem og hans Parti, vi er kemisk fri for noget saadant.

Med Hensyn til Enkelthederne i Lovforslaget kan jeg paa mange Punkter henholde mig til de Bemærkninger, der blev fremsat af det ærede Medlem fra Verringe (Jensen-Sønderup), og for ikke at gentage noget med samme eller med andre Ord skal jeg indskrænke mig til ret faa Bemærkninger.

I § 3 hedder det, at der kan gives Tilskud til et vist Brændselsforbrug, nemlig 12 hl Kul eller Koks pr. Husstand „eller for et i Brændselsværdi dertil svarende Kvantum indenlandsk Brændsel“. Dette Forhold i Brændselsværdi bliver overmaade vanskeligt at bedømme, idet det indenlandske Brændsel er af højst forskellig Kvalitet. For nogle Tørv er Brændselsværdien endog nede under $\frac{1}{3}$ af andre Tørvs Brændselsværdi. Tørv og Tørv er i Virkeligheden to meget forskellige Ting. Og Brændselsværdien af det Brænde, vi har faaet, er sandelig ogsaa i meget høj Grad forskellig. Det var meget beklageligt, at den Fældning af Træer, der fandt Sted i Henhold til den derom vedtagne Lov, først begyndte, efter at Saften var gaaet i Løvtræerne. Medens man med nogenlunde ens Udbytte kan fælde Naaletræer Aaret rundt, synker Løvtræernes Brændselsværdi betydeligt, naar Saften er gaaet i Træerne, og i en uhyre Mængde Hjem, saavel her i Hovedstaden som omkring i Landet, har man faaet dette Brænde af Løvtræer, Bøgetræer og andre, hvor

Saften var gaaet i Træerne, saa at man har haft de største Vanskeligheder med at bruge Brændet som Brændsel. Men derfor bliver det ogsaa vanskeligt at beregne, hvilken Brændselsværdi dette Brænde har. Det er meget beklageligt, at Forberedelserne til det Skridt, der den Gang blev foretaget af Staten, tog saa uhyre lang Tid, at Loven først kom til at virke længe efter, man var paa det rene med, at det var nødvendigt i betydelig større Grad end tidligere at skaffe sig indenlandsk Brændsel.

Den Tendens, der findes i den i Lovforslagets § 6 foreslaaede Ændring af den Maade, hvorpaa Tillægsskatten paalignes, kan vi give vor Tilslutning. Derimod gælder dette ikke de Bestemmelser, som findes i § 7. Overfor denne Paragraf vil jeg udtale en Betænkelighed. Der er Tale om — maaske endog i saa stor Udstrækning, som det ærede Medlem fra Verringe kunde tænke sig — paa dette Omraade at anvende den stigende Skala med Hensyn til Skatter. Det kan være meget fortræffeligt med den stigende Skala, naar man holder sig indenfor visse naturlige Grænser, men naar man først har anvendt den i saa høj Grad, som man har gjort, overfor Statskatterne og saa vil aabne Mulighed for at anvende den overfor denne Tillægsskat, forekommer det mig, at man kommer højere op i denne Retning, end fornuftigt og forsvarligt er. Der gives her Kommunalbestyrelserne en meget udstrakt Myndighed til at paaligne Skatter. Det bliver naturligvis en i høj Grad uensartet Beskatning, men det vil bevirke, at der i mange Kommuner kan komme en overordentlig stor Vilkaarlighed. Jeg vil slaa fast, at det altid er uheldigt samfundsmæssigt set, at Magtens Udøvere, de, der skal paaligne Skatterne, ikke er personlig interesserede i, hvorvidt der handles ødselt eller økonomisk med de offentlige Midler. Det kan meget let være saaledes, at maaske ingen eller meget faa af dem, der deltager i Paaligningen af denne Tillægsskat, selv mærker noget som helst dertil. Jeg nærer derfor meget store Betænkeligheder ved det Forslag, der her er fremsat med Hensyn til Ændringer i Bestemmelserne i § 7. Men disse Forhold saavel som ogsaa de øvrige Forhold, som det ærede Medlem fra Verringe nu meget nøje har gennemgaaet, vil jo give Anledning til Forhandling senere i Udvalget.

Det skulde glæde mig, om man fra alle Sider kunde blive enig om en saadan Affattelse af Lovforslaget, at Loven kunde